

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 139/2004

av den 20 januari 2004

om kontroll av företagskoncentrationer

(”EG:s koncentrationsförordning”)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 83 och 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer ⁽⁴⁾ har ändrats på väsentliga punkter. Med anledning av nya ändringar bör den av tydlighetsskäl omarbetsas.
- (2) För att förverkliga målen för fördraget ges gemenskapen enligt artikel 3.1 g uppgiften att upprätta en ordning som säkerställer att konkurrensen inom den inre marknaden inte snedvrids. Enligt artikel 4.1 i fördraget skall medlemsstaternas och gemenskapens verksamhet bedrivas enligt principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens. Dessa principer är nödvändiga för den inre marknads vidareutveckling.
- (3) Fullbordandet av den inre marknaden och den ekonomiska och monetära unionen, utvidgningen av Europeiska unionen samt allt lägre internationella hinder för handel och investeringar kommer även i fortsättningen att medföra betydande strukturförändringar, särskilt i form av koncentrationer.

(4) Sådana strukturförändringar måste välkomnas i den mån de tillgodoser kraven på en dynamisk konkurrens och kan öka den europeiska industrins konkurrenskraft, förbättra förutsättningarna för tillväxt och höja levnadsstandarderna inom gemenskapen.

(5) Åtgärder måste dock vidtas för att säkerställa att omstruktureringsprocessen inte på längre sikt skadar konkurrensen. Gemenskapsrätten bör därför innehålla bestämmelser om sådana koncentrationer som påtagligt kan hämma en effektiv konkurrens inom den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av den.

(6) Det är därför nödvändigt med en särskild rättsakt som möjliggör en effektiv kontroll av alla koncentrationer med avseende på deras verkningar på konkurrensstrukturen inom gemenskapen. Den skall vara den enda rättsakt som är tillämplig på sådana koncentrationer. Rådets förordning (EEG) nr 4064/89 har gjort det möjligt att utveckla en gemenskapspolitik på detta område. Mot bakgrund av de erfarenheter som har gjorts bör emellertid denna förordning omarbetsas till en lagstiftning som är anpassad till de utmaningar som en mer integrerad marknad och den framtida utvidgningen av Europeiska unionen medför. I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i fördraget går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att se till att konkurrensen på den gemensamma marknaden inte snedvrids.

(7) Även om artiklarna 81 och 82 enligt domstolens rättspraxis är tillämpliga på vissa koncentrationer har de inte tillräcklig räckvidd för att kontrollera alla transaktioner som kan visa sig vara oförenliga med den ordning utan snedvridning av konkurrensen som förutses i fördraget. Denna förordning bör därför inte baseras endast på artikel 83 utan framför allt på artikel 308 i fördraget, enligt vilken gemenskapen kan ge sig själv de ytterligare befogenheter som behövs för att uppnå sina mål, även när det gäller handlingsbefogenheter på marknaderna för de jordbruksvaror som upptas i bilaga I till fördraget.

⁽¹⁾ EGT C 20, 28.1.2003, s. 4.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 9 oktober 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 24 oktober 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättad version i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 (EGT L 180, 9.7.1997, s. 1). Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

- (8) De bestämmelser som skall antas i denna förordning bör gälla betydande strukturförändringar vars verkningar på marknaden sträcker sig utöver en enskild medlemsstats gränser. Sådana koncentrationer bör generellt ses över uteslutande på gemenskapsnivå, i enlighet med principen om prövning vid en enda instans ("one-stop-shop") och subsidiaritetsprincipen. De koncentrationer som inte omfattas av denna förordning faller i princip inom medlemsstaternas behörighet.
- (9) Tillämpningsområdet för denna förordning bör definieras utifrån de berörda företagens geografiska verksamhetsområden och avgränsas av kvantitativa tröskelvärden för att omfatta de koncentrationer som har en gemenskapsdimension. Kommissionen bör rapportera till rådet om genomförandet av alla tillämpliga tröskelvärden och kriterier för att rådet med stöd av artikel 202 i fördraget regelbundet skall kunna ta upp dem liksom reglerna om hänskjutande före anmälan till förnyad prövning mot bakgrund av de vunna erfarenheterna. Detta kräver att medlemsstaterna lämnar statistiska uppgifter till kommissionen, så att den kan utarbeta sådana rapporter och eventuella förslag till ändringar. Kommissionens rapporter och förslag bör grundas på relevanta uppgifter som medlemsstaterna skall lämna regelbundet.
- (10) En koncentration med en gemenskapsdimension bör anses föreligga när de berörda företagens sammanlagda omsättning överstiger vissa angivna tröskelvärden. Detta gäller oberoende av om de företag som genomför koncentrationen har sitt säte eller sitt huvudsakliga verksamhetsområde inom gemenskapen eller inte, förutsatt att de har en betydande verksamhet där.
- (11) Reglerna för att hänskjuta koncentrationer från kommissionen till medlemsstaterna och från medlemsstaterna till kommissionen bör fungera som en effektiv korrigerande mekanism mot bakgrund av subsidiaritetsprincipen. Genom dessa regler skyddas medlemsstaternas konkurrensintressen på lämpligt sätt och rättssäkerheten och principen om prövning vid en enda instans beaktas.
- (12) Koncentrationer kan komma i fråga för prövning enligt flera olika nationella system för koncentrationskontroll om de faller under de tröskelvärden som anges i denna förordning. Flerfaldiga anmälningar av samma transaktion ökar rättsosäkerheten, svårigheterna och kostnaderna för företagen och kan leda till motstridiga bedömningar. Systemet för att hänskjuta koncentrationer från medlemsstaterna till kommissionen bör därför vidareutvecklas.
- (13) Kommissionen bör handla i nära och ständig samverkan med medlemsstaternas behöriga myndigheter från vilka den inhämtar synpunkter och upplysningar.
- (14) För att säkerställa att ett ärende handläggs vid den myndighet som är bäst lämpad för det, mot bakgrund av subsidiaritetsprincipen och för att i största möjliga utsträckning undvika flerfaldiga anmälningar av en och samma koncentration, bör kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter tillsammans utgöra ett nätverk av offentliga myndigheter, som utövar sin respektive behörighet i nära samarbete och använder sig av effektiva förfaranden för informationsutbyte och samråd. Hänskjutande av koncentrationer från kommissionen till medlemsstaterna och från medlemsstaterna till kommissionen bör ske på ett effektivt sätt för att i största möjliga utsträckning undvika att en koncentration hänskjuts både före och efter anmälan.
- (15) Kommissionen bör till en medlemsstat kunna hänskjuta anmälda koncentrationer med en gemenskapsdimension som riskerar att påtagligt påverka konkurrensen på en marknad inom den medlemsstaten som uppvisar alla kännetecken för en avgränsad marknad. Om koncentrationen påverkar konkurrensen på en sådan marknad, som inte utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden, bör kommissionen vara skyldig att på begäran hänskjuta hela eller delar av ärendet till den berörda medlemsstaten. En medlemsstat bör till kommissionen kunna hänskjuta en koncentration som saknar gemenskapsdimension men som påverkar handeln mellan medlemsstater och riskerar att påtagligt påverka konkurrensen inom dess territorium. Andra medlemsstater som också är behöriga att pröva koncentrationen bör kunna få ansluta sig till denna begäran. För att se till att systemet är effektivt och förutsägbart bör de nationella tidsfristerna i sådana fall förlängas tills ett beslut om ärendets hänskjutande fattats. Kommissionen bör ha befogenhet att pröva och handlägga en koncentration på en eller flera ansökande medlemsstaters vägnar.
- (16) För att ytterligare öka effektiviteten hos systemet för koncentrationskontroll inom gemenskapen, bör de berörda företagen ges möjlighet att begära hänskjutande till eller från kommissionen innan de anmäler en koncentration. I sådana situationer bör kommissionen och de nationella konkurrensmyndigheterna inom korta, klart fastställda tidsfrister besluta huruvida ett hänskjutande till eller från kommissionen bör göras, så att systemets effektivitet garanteras. På begäran av de berörda företagen bör kommissionen till en medlemsstat få hänskjuta en koncentration med gemenskapsdimension som påtagligt kan påverka konkurrensen på en marknad inom den medlemsstat som uppvisar alla kännetecken på en avgränsad marknad. De berörda företagen bör dock inte behöva visa att koncentrationens verkningar kan skada konkurrensen. Kommissionen bör inte hänskjuta en koncentration till en medlemsstat som har invänt mot ett sådant hänskjutande. Före en anmälan till de nationella myndigheterna bör de berörda företagen även få möjlighet att begära att en koncentration utan gemenskapsdimension hänskjuts till kommissionen, om den får prövas enligt minst tre medlemsstaters nationella konkurrenslagstiftning. En sådan begäran om hänskjutande till kommissionen före anmälan skulle vara särskilt

- relevant när koncentrationen påverkar konkurrensen även utanför en medlemsstats territorium. Om en koncentration som får prövas enligt minst tre medlemsstaters konkurrenslagstiftning hänskjuts till kommissionen före varje nationell anmälan och ingen medlemsstat som är behörig att pröva ärendet invänder, bör kommissionen ges exklusiv behörighet att pröva koncentrationen, och en sådan koncentration bör anses ha gemenskapsdimension. Sådant hänskjutande från medlemsstaterna till kommissionen före anmälan bör dock inte göras om minst en medlemsstat med behörighet att pröva ärendet invänt mot detta hänskjutande.
- (17) Med förbehåll för domstolens prövningsrätt bör kommissionen ges exklusiv behörighet att tillämpa denna förordning.
- (18) Medlemsstaterna bör inte tillåtas att tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på koncentrationer med en gemenskapsdimension, om inte annat föreskrivs i denna förordning. De nationella myndigheternas befogenheter bör begränsas till sådana fall där, i brist på kommissionens ingripande, den effektiva konkurrensen kan komma att hämmas betydligt inom en medlemsstats territorium och där denna medlemsstats konkurrensintressen inte annars kan skyddas i tillräcklig utsträckning genom denna förordning. I sådana fall bör de berörda medlemsstaterna handla snabbt. På grund av skillnaderna i nationella lagar är det inte möjligt att genom denna förordning bestämma en enhetlig tidsfrist inom vilken slutliga beslut enligt nationell lagstiftning skall fattas.
- (19) Det förhållandet att denna förordning är den enda som är tillämplig på koncentrationer med en gemenskapsdimension påverkar inte tillämpningen av artikel 296 i fördraget och hindrar inte medlemsstaterna från att vidta lämpliga åtgärder för att skydda andra legitima intressen än de som omfattas av förordningen, förutsatt att sådana åtgärder är förenliga med gemenskapsrättens allmänna principer och övriga bestämmelser.
- (20) Begreppet koncentration bör definieras på ett sådant sätt att det omfattar transaktioner som medför en varaktig förändring av kontrollen över de berörda företagen och därmed av marknadsstrukturen. Det är därför lämpligt att gemensamma företag som på varaktig basis fyller en självständig ekonomisk enhets samtliga funktioner omfattas av förordningens tillämpningsområde. Vidare bör sådana transaktioner som har nära anknytning till varandra genom att de är förenade genom villkor eller genomförs under tämligen kort tid i form av en rad transaktioner med värdepapper betraktas som en enda koncentration.
- (21) Denna förordning bör vara tillämplig även när de berörda företagen godtar begränsningar som har direkt samband med och är nödvändiga för genomförandet av koncentrationen. Kommissionens beslut om att förklara att koncentrationer är förenliga med den gemensamma marknaden enligt denna förordning bör automatiskt omfatta sådana begränsningar, utan att kommissionen i enskilda fall behöver bedöma sådana begränsningar. På begäran av de berörda företagen bör kommissionen dock i ärenden som innehåller nya eller olösta frågor som ger upphov till verklig osäkerhet uttryckligen bedöma huruvida en begränsning har direkt samband med och är nödvändig för genomförandet av koncentrationen. Ett ärende innehåller en ny eller olöst fråga som ger upphov till verklig osäkerhet om frågan inte omfattas av kommissionens relevanta gällande meddelande eller ett offentliggjort kommissionsbeslut.
- (22) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 86.2 i fördraget, bör den ordning för kontroll av koncentrationer som skall införas iakttas principen om icke-diskriminering mellan den offentliga och den privata sektorn. Inom den offentliga sektorn bör därför beräkningen av omsättningen i ett företag som deltar i en koncentration utgå från sådana företag som utgör en ekonomisk enhet med självständig beslutanderätt, oavsett på vilket sätt deras kapital ägs eller vilka administrativa tillsynsregler som gäller för dem.
- (23) Det är med hänsyn till behovet av att upprätthålla och utveckla en effektiv konkurrens inom den gemensamma marknaden nödvändigt att fastställa om koncentrationer med en gemenskapsdimension är förenliga med den gemensamma marknaden. Därvid bör kommissionen vid sin bedömning ta fasta på förverkligandet av de grundläggande mål som anges i artikel 2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 2 i Fördraget om Europeiska unionen.
- (24) För att säkerställa ett system där det inte förekommer någon snedvridning av konkurrensen inom den gemensamma marknaden, för att främja en politik som förs i enlighet med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens, måste denna förordning medge en effektiv kontroll av alla koncentrationer med utgångspunkt från deras verkningar på konkurrensen inom gemenskapen. I förordning (EEG) nr 4064/89 fastställs därför principen att om en koncentration med en gemenskapsdimension som skapar eller förstärker en dominerande ställning som medför att en effektiv konkurrens inom den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av den påtagligt skulle hämmas, bör den förklaras oförenlig med den gemensamma marknaden.

- (25) Mot bakgrund av de konsekvenser som koncentrationer inom oligopolistiska marknadsstrukturer kan ha, är det i ännu högre grad nödvändigt att upprätthålla en effektiv konkurrens på sådana marknader. Många oligopolistiska marknader uppvisar en sund konkurrens. Under vissa omständigheter kan dock koncentrationer som innebär att det viktiga konkurrensstryck som de samgående parterna tidigare utövat på varandra upphör, och att konkurrensstrycket på de konkurrenter som blir kvar minskar, leda till att en effektiv konkurrens påtagligt hämmas, även när det inte är sannolikt att det förekommer samordning mellan medlemmarna i oligopolet. Gemenskapsdomstolarna har dock hittills inte uttryckligen tolkat det så att det enligt förordning (EEG) nr 4064/89 krävs att koncentrationer som ger upphov till sådana icke-samordnade effekter skall förklaras oförenliga med den gemensamma marknaden. För rättssäkerhetens skull bör det därför klargöras, att denna förordning medger effektiv kontroll av alla sådana koncentrationer genom att det föreskrivs att varje koncentration, som medför att en effektiv konkurrens inom den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av den påtagligt skulle hämmas, bör förklaras oförenlig med den gemensamma marknaden. Begreppet "påtagligt hinder för effektiv konkurrens" i artikel 2.2 och 2.3 bör tolkas så att det, utöver begreppet "dominerande ställning", endast sträcker sig till en koncentrationskonkurrenshämmande effekter till följd av ett icke-samordnat beteende hos företag som inte skulle få någon dominerande ställning på den berörda marknaden.
- (26) Att en effektiv konkurrens påtagligt hämmas beror i allmänhet på att en dominerande ställning skapas eller förstärks. För att bevara den vägledning som kan erhållas från europeiska domstolars tidigare domar och kommissionsbeslut enligt förordning (EEG) nr 4064/89, samtidigt som överensstämmelsen vidmakthålls med de normer för konkurrensskada som har tillämpats av kommissionen och gemenskapsdomstolarna när det gäller huruvida en koncentration är förenlig med den gemensamma marknaden, bör därför i denna förordning principen fastställas att en koncentration med en gemenskapsdimension vilken påtagligt skulle hämma en effektiv konkurrens, särskilt om detta skulle vara följden av att en dominerande ställning skapas eller förstärks, måste förklaras oförenlig med den gemensamma marknaden.
- (27) Dessutom bör kriterierna i artikel 81.1 och 81.3 i fördraget tillämpas på gemensamma företag som på varaktig basis uppfyller en självständig ekonomisk enhets samtliga funktioner, i den mån skapandet av sådana företag leder till en märkbar begränsning av konkurrensen mellan företag som förblir självständiga.
- (28) För att klargöra och förklara hur kommissionen bedömer koncentrationer enligt denna förordning bör kommissionen offentliggöra en vägledning, som bör ge en sund ekonomisk ram för bedömningen av koncentrationer när det gäller att fastställa huruvida de kan förklaras förenliga med den gemensamma marknaden eller inte.
- (29) För att fastställa en koncentrations påverkan på konkurrensen inom den gemensamma marknaden är det lämpligt att beakta alla välgrundade och sannolika effektivitetsvinster som de berörda företagen framför. Det är möjligt att de effektivitetsvinster som följer av en koncentration motverkar dess inverkan på konkurrensen och särskilt den skada för konsumenterna som den annars skulle ha kunnat medföra och att koncentrationen därför inte medför att den effektiva konkurrensen inom den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av den påtagligt skulle hämmas, särskilt till följd av att en dominerande ställning skapas eller förstärks. Kommissionen bör offentliggöra en vägledning om under vilka förutsättningar den kan ta hänsyn till effektivitetsvinster vid bedömningen av en koncentration.
- (30) Om de berörda företagen ändrar en anmäld koncentration, särskilt genom att erbjuda åtaganden för att göra koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden, bör kommissionen kunna förklara koncentrationen i dess ändrade form förenlig med den gemensamma marknaden. Sådana åtaganden bör stå i proportion till konkurrensproblemet och helt lösa detta. Det är också lämpligt att goda åtaganden innan förfarandet inleds, när konkurrensproblemet kan avgränsas tydligt och lösas på ett enkelt sätt. Det bör uttryckligen föreskrivas att kommissionen får förena sitt beslut med villkor och ålägganden, för att säkerställa att de berörda företagen iakttar sina åtaganden inom lämplig tid och på ett effektivt sätt, så att koncentrationen görs förenlig med den gemensamma marknaden. Öppenhet och reellt samråd med såväl medlemsstaterna som berörda tredje parter bör garanteras under hela förfarandet.
- (31) Kommissionen bör förfoga över lämpliga instrument för att säkerställa att åtagandena genomförs och för att hantera situationer där de inte genomförs. Om ett villkor som är förenat med beslutet om att förklara en koncentration förenlig med den gemensamma marknaden inte uppfylls, uppstår inte den situation som gör koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden, och kommissionen tillåter därför inte koncentrationen i dess genomförda form. Om koncentrationen genomförs bör den följaktligen behandlas på samma sätt som en icke-anmäld koncentration som genomförts utan tillstånd. Om kommissionen redan konstaterat att koncentrationen, om villkoret inte uppfyllts, skulle vara oförenlig med den gemensamma marknaden, bör den dessutom ha befogenhet att direkt föreskriva att koncentrationen skall upplösas för att återställa den situation som rådde innan koncentrationen genomfördes. Om ett åläggande som är förenat med beslutet om att förklara en koncentration förenlig med den gemensamma marknaden inte fullgörs, bör kommissionen ha rätt att återkalla sitt beslut. Kommissionen bör vidare kunna fastställa lämpliga ekonomiska påföljder om villkor eller ålägganden inte fullgörs, så att den situation som rådde innan koncentrationen genomfördes återupprättas. Om en skyldighet som åtföljer ett beslut om att förklara en koncentration förenlig med den gemensamma marknaden inte uppfylls, bör kommissionen kunna återkalla beslutet. Vidare bör kommissionen kunna ålägga lämpliga ekonomiska sanktioner om villkor eller skyldigheter inte uppfylls.

- (32) Koncentrationer som på grund av de berörda företagens begränsade marknadsandel inte riskerar att hämma en effektiv konkurrens kan antas vara förenliga med den gemensamma marknaden. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 81 och 82 i fördraget, torde detta särskilt vara fallet när de berörda företagens marknadsandel varken inom den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av den överstiger 25 %.
- (33) Kommissionen bör ges uppgiften att fatta alla nödvändiga beslut för att fastställa om koncentrationer med en gemenskapsdimension är förenliga med den gemensamma marknaden samt beslut som kan bidra till att återupprätta den situation som rådde innan den koncentration som har förklarats oförenlig med den gemensamma marknaden genomfördes.
- (34) För att säkerställa en effektiv kontroll bör företag åläggas att förhandsanmäla koncentrationer med en gemenskapsdimension efter ingåendet av ett avtal, tillkännagivandet av ett offentligt bud eller förvärvet av en kontrollerande andel. En anmälan bör också kunna göras när de berörda företagen förvisar kommissionen om att de har för avsikt att ingå ett avtal om en föreslagen koncentration och visar kommissionen att deras plan för den föreslagna koncentrationen är tillräckligt konkret, till exempel genom ett principavtal, ett samförståndsavtal eller en avsiktsförklaring som undertecknats av alla berörda företag eller, när det gäller offentliga bud, när de offentligt har tillkännagivit en avsikt att lägga ett sådant bud, under förutsättning att det avtal de avser ingå eller det bud de avser lägga skulle leda till en koncentration med en gemenskapsdimension. Genomförandet av koncentrationer bör uppskjutas till dess att kommissionen har fattat ett slutligt beslut. Det bör dock vara möjligt att på de berörda företagens begäran meddela dispens från regeln om uppskjutande av koncentrationer om det är lämpligt. Vid bedömningen av om en sådan dispens skall meddelas eller inte, bör kommissionen beakta alla relevanta omständigheter, såsom arten och omfattningen av den skada som vållas de berörda företagen eller tredje man och det konkurrenshot som koncentrationen utgör. Av hänsyn till rättssäkerheten måste dock transaktionernas giltighet skyddas i den omfattning som behövs.
- (35) Det bör fastställas en tidsfrist inom vilken kommissionen skall inleda ett förfarande avseende en koncentration som har anmälts och en tidsfrist inom vilken den skall fatta ett slutligt beslut om huruvida koncentrationen är förenlig eller oförenlig med den gemensamma marknaden. Dessa tidsfrister bör förlängas närhelst de berörda företagen erbjuder åtaganden i syfte att göra koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden, så att kommissionen får tillräckligt med tid för att analysera och marknadstesta åtagandena och samråda med medlemsstaterna och berörda tredje parter. En begränsad förlängning av den tidsfrist inom vilken kommissionen skall fatta ett slutligt beslut bör också vara möjlig, så att kommissionen får tillräckligt med tid för att utreda ärendet och kontrollera de sakförhållanden och argument som har lagts fram.
- (36) Gemenskapen respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁽¹⁾. Denna förordning bör således tolkas och tillämpas med respekt för dessa rättigheter och principer.
- (37) De berörda företagen bör ges rätt att yttra sig inför kommissionen så snart ett förfarande har inletts. Medlemmar av ledningen eller styrelsen för de berörda företagen och företagets erkända arbetstagarrepresentanter samt berörda tredje parter bör också ges tillfälle att yttra sig.
- (38) För att kommissionen skall kunna göra en riktig bedömning av koncentrationer bör den inom hela gemenskapen ha befogenhet att begära de upplysningar och genomföra de inspektioner som behövs. I detta syfte, och för att ge ett effektivt skydd för konkurrensen, bör kommissionens utredningsbefogenheter utvidgas. Kommissionen bör särskilt ha rätt att höra alla personer som kan antas ge den användbara upplysningar och att föra protokoll över deras uttalanden.
- (39) Vid en inspektion bör vidare kommissionens bemyndigade tjänstemän ha rätt att begära alla upplysningar som har samband med föremålet för och syftet med inspektionen. De bör också ha rätt att besluta om försegling under inspektionen, särskilt om det finns rimliga skäl att misstänka att en koncentration har genomförts utan anmälan, att felaktig, ofullständig eller missvisande information lämnats till kommissionen eller att de berörda företagen eller personerna inte fullgjort ett villkor eller ett åläggande som föreskrivs i ett beslut av kommissionen. Förseglingar bör dock användas endast i exceptionella fall under den tid som är absolut nödvändig för inspektionen, vanligtvis inte längre än 48 timmar.
- (40) Utan att det påverkar domstolens rättspraxis är det också lämpligt att ange räckvidden för den kontroll som de nationella rättsliga myndigheterna får utöva när de enligt nationell lagstiftning och som en säkerhetsåtgärd tillåter att handräckning från verkställande myndigheter används när ett företag motsätter sig en inspektion, inbegripet beslut om försegling, som kommissionen har beslutat om. Av rättspraxis följer att den nationella rättsliga myndigheten särskilt från kommissionen får begära ytterligare information som den behöver för att utöva sin kontroll och utan vilken den kunde neka tillstånd. I rättspraxis bekräftas även de nationella domstolarnas behörighet att kontrollera tillämpningen av nationella bestämmelser om vidtagande av tvångsåtgärder. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör aktivt medverka när kommissionen utövar sina utredningsbefogenheter.

⁽¹⁾ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

- (41) När de berörda företagen och personerna följer kommissionens beslut, kan de inte tvingas medge att de har begått överträdelse, men de är under alla förhållanden skyldiga att besvara sakliga frågor och tillhandahålla handlingar, även om dessa upplysningar kan komma att användas mot dem eller mot någon annan för att påvisa att en överträdelse har ägt rum.
- (42) I öppenhetens intresse bör alla beslut av kommissionen som inte är av rent processuell natur ges vidsträckt publicitet. Samtidigt som de berörda företagens rätt till försvar och särskilt rätten till tillgång till handlingar säkerställs, är det nödvändigt att skydda affärshemligheter. Vidare bör det säkerställas att information som utbyts inom nätverket och med behöriga myndigheter i tredje länder förblir konfidentiell.
- (43) För att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning iakttas bör, efter vad som är lämpligt, böter och viten kunna åläggas. Domstolen bör i detta hänseende ges obegränsad behörighet i enlighet med artikel 229 i fördraget.
- (44) De villkor som gäller för genomförandet i tredje land av koncentrationer som berör företag som har sitt säte eller huvudsakliga verksamhetsområde inom gemenskapen bör uppmärksammas och rådet bör ges möjlighet att ge kommissionen ett lämpligt förhandlingsmandat i syfte att uppnå icke-diskriminerande behandling för sådana företag.
- (45) Denna förordning påverkar på inget sätt arbetstagarnas kollektiva rättigheter som är erkända av de berörda företagen, särskilt vad gäller eventuella skyldigheter i gemenskapens lagstiftning eller nationell lagstiftning att informera eller samråda med deras erkända representanter.
- (46) Kommissionen bör kunna fastställa tillämpningsföreskrifter för denna förordning i enlighet med de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter. Vid antagandet av sådana tillämpningsföreskrifter bör kommissionen biträdas av den rådgivande kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna som avses i artikel 23.
2. En koncentration har en gemenskapsdimension om
- a) den sammanlagda omsättningen i hela världen för samtliga berörda företag överstiger 5 miljarder euro, och
- b) den sammanlagda omsättningen inom gemenskapen för minst två av de berörda företagen överstiger 250 miljoner euro,
- om inte vart och ett av de berörda företagen uppnår mer än två tredjedelar av sin sammanlagda omsättning inom gemenskapen i en och samma medlemsstat.
3. En koncentration som inte uppnår de tröskelvärden som anges i punkt 2 har en gemenskapsdimension om
- a) den sammanlagda omsättningen i hela världen för samtliga berörda företag överstiger 2,5 miljarder euro,
- b) den sammanlagda omsättningen för samtliga berörda företag i var och en av åtminstone tre medlemsstater överstiger 100 miljoner euro,
- c) i var och en av åtminstone tre medlemsstater enligt punkt b, den totala omsättningen för vart och ett av åtminstone två av de berörda företagen överstiger 25 miljoner euro, och
- d) den sammanlagda omsättningen inom gemenskapen för vart och ett av åtminstone två av de berörda företagen överstiger 100 miljoner euro,
- om inte vart och ett av de berörda företagen uppnår mer än två tredjedelar av sin sammanlagda omsättning inom gemenskapen i en och samma medlemsstat.
4. På grundval av statistiska uppgifter som medlemsstaterna regelbundet får överlämna skall kommissionen senast den 1 juli 2009 rapportera till rådet om genomförandet av tröskelvärdena och kriterierna i punkterna 2 och 3 och får lägga fram förslag enligt punkt 5.
5. Med anledning av den rapport som avses i punkt 4 och på förslag av kommissionen får rådet genom beslut med kvalificerad majoritet se över tröskelvärdena och kriterierna i punkt 3.

Artikel 2

Bedömning av koncentrationer

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.5 och artikel 22, gäller denna förordning alla koncentrationer med en gemenskapsdimension enligt definitionerna i denna artikel.

1. Koncentrationer som omfattas av denna förordning skall bedömas i enlighet med målen i denna förordning och på grundval av följande bestämmelser för att fastställa om de är förenliga med den gemensamma marknaden.

När kommissionen gör sin bedömning skall den beakta

a) behovet av att bevara och utveckla en effektiv konkurrens inom den gemensamma marknaden mot bakgrund av bland annat strukturen på alla de berörda marknaderna och den faktiska eller potentiella konkurrensen från företag som är belägna antingen inom eller utanför gemenskapen,

b) de berörda företagens marknadsställning och deras ekonomiska och finansiella styrka, leverantörernas och konsumenternas valmöjligheter, deras tillgång till leveranser eller marknader, rättsliga eller andra hinder för inträde på marknaden, utvecklingen av tillgång och efterfrågan på de aktuella varorna och tjänsterna, konsumentintressen i mellanliggande och slutliga distributionsled samt utvecklingen av tekniskt och ekonomiskt framåtskridande, förutsatt att detta är till gagn för konsumenterna och inte utgör ett hinder för konkurrensen.

2. En koncentration som inte påtagligt skulle hämma den effektiva konkurrensen inom den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av den, i synnerhet till följd av att en dominerande ställning skapas eller förstärks, skall förklaras förenlig med den gemensamma marknaden.

3. En koncentration som påtagligt skulle hämma den effektiva konkurrensen inom den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av den, i synnerhet till följd av att en dominerande ställning skapas eller förstärks, skall förklaras oförenlig med den gemensamma marknaden.

4. I den utsträckning bildandet av ett gemensamt företag som utgör en koncentration enligt artikel 3 har till syfte eller resultat att samordna konkurrensbeteendet hos företag som förblir självständiga, skall samordningen bedömas enligt kriterierna i artikel 81.1 och 81.3 i fördraget, i syfte att fastställa om koncentrationen är förenlig med den gemensamma marknaden.

5. Vid denna bedömning skall kommissionen särskilt beakta

— om två eller flera moderföretag samtidigt och i betydande utsträckning förblir närvarande på samma marknad som det gemensamma företaget eller i ett tidigare eller senare marknadsled i förhållande till denna marknad eller på en angränsande marknad som har nära anknytning till denna marknad,

— om den samordning som är ett direkt resultat av bildandet av det gemensamma företaget ger de berörda företagen möjlighet att sätta konkurrensen ur spel för en väsentlig del av varorna eller tjänsterna i fråga.

Artikel 3

Definition av en koncentration

1. En koncentration skall anses uppstå om en varaktig förändring av kontroll följer av att

a) två eller flera tidigare självständiga företag eller delar av företag slås samman, eller

b) en eller flera personer som redan kontrollerar minst ett företag eller ett eller flera företag genom förvärv av värdepapper eller tillgångar, genom avtal eller på annat sätt direkt eller indirekt förvärvar kontroll helt eller delvis över ett eller flera andra företag.

2. Kontroll uppnås genom rättigheter, avtal eller andra medel som, antingen var för sig eller tillsammans och med hänsyn till alla faktiska eller rättsliga förhållanden, ger möjlighet att utöva ett avgörande inflytande på ett företag, särskilt genom

a) äganderätt eller nyttjanderätt till ett företags samtliga tillgångar eller en del av dessa,

b) rättigheter eller avtal som ger ett avgörande inflytande på sammansättningen av ett företags organ och dessas voteringar eller beslut.

3. Kontroll förvärfvas av personer eller företag som

a) är innehavare av rättigheterna eller berättigade till rättigheter enligt de berörda avtalen, eller

b) utan att vara innehavare av rättigheterna eller berättigade till rättigheter enligt sådana avtal har befogenhet att utöva de rättigheter som grundar sig på dessa.

4. Bildandet av ett gemensamt företag som på varaktig basis fyller en självständig ekonomisk enhets samtliga funktioner skall utgöra en koncentration enligt punkt 1 b.

5. En koncentration skall inte anses uppstå om

a) kreditinstitut eller andra finansinstitut eller försäkringsbolag, vilkas normala verksamhet omfattar transaktioner och handel med värdepapper för egen eller andras räkning, tillfälligt innehar värdepapper som de har förvärvat i ett företag i avsikt att vidareförsälja dem, förutsatt att de inte utövar rösträttigheter som följer med dessa värdepapper i syfte att bestämma företagets konkurrensbeteende eller att de utövar dessa rösträttigheter endast i syfte att förbereda försäljningen av företaget, helt eller delvis, eller av dess tillgångar eller försäljningen av värdepappren och att en sådan försäljning äger rum inom ett år efter tidpunkten för förvärvet; denna tidsfrist kan på begäran förlängas av kommissionen om sådana institut eller bolag styrker att det inte fanns någon rimlig möjlighet att genomföra försäljningen inom tidsfristen,

b) kontroll förvärfvas av en tjänsteman som är utsedd enligt en medlemsstats lagstiftning om likvidation, konkurs, obestånd, betalningsinställelse, ackord eller liknande förfaranden,

c) de transaktioner som avses i punkt 1 b genomförs av sådana finansiella holdingbolag som avses i artikel 5.3 i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54 i fördraget om årsredovisningar för olika slags bolag⁽¹⁾ förutsatt dock att de rösträttigheter som följer med de innehavda värdepapperen utövas, särskilt beträffande utnämningen av ledamöter i ledningen och styrelsen för de företag som innehavet gäller, endast för att upprätthålla det fulla värdet av dessa investeringar och inte för att direkt eller indirekt bestämma företagets konkurrensbeteende.

Artikel 4

Förhandsanmälan av koncentrationer och hänskjutande före anmälan på begäran av de anmälade parterna

1. Koncentrationer med en gemenskapsdimension enligt definitionen i denna förordning skall anmälas till kommissionen innan de genomförs och efter ingåendet av avtalet, tillkännagivandet av det offentliga budet eller förvärvet av en kontrollerande andel.

Anmälan får också göras när de berörda företagen kan visa för kommissionen att de har en ärlig avsikt att ingå ett avtal eller, när det gäller ett offentligt bud, när de offentligt har tillkännagivit en avsikt att lägga ett sådant bud, förutsatt att det avtal de avser att ingå eller det bud de avser att lägga skulle leda till en koncentration med en gemenskapsdimension.

Vid tillämpningen av denna förordning skall begreppet "anmäld koncentration" även omfatta planerade koncentrationer som anmäls enligt andra stycket. Vid tillämpningen av punkterna 4 och 5 i denna artikel skall begreppet "koncentration" omfatta planerade koncentrationer i den mening som avses i andra stycket.

2. En koncentration som består av en företagssammanslagning enligt artikel 3.1 a eller ett förvärv av gemensam kontroll enligt artikel 3.1 b skall anmälas gemensamt av parterna i företagssammanslagningen respektive av dem som förvärvar gemensam kontroll. I övriga fall skall anmälan göras av den person eller det företag som helt eller delvis förvärvar kontroll över ett eller flera företag.

3. Om kommissionen konstaterar att en koncentration som har anmälts omfattas av denna förordning, skall den offentliggöra att anmälan har skett, varvid den skall ange de berörda företagets namn, deras ursprungsland, koncentrationens karaktär och de ekonomiska sektorer som berörs. Kommissionen skall ta hänsyn till företagets berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas.

4. Innan en koncentration anmäls enligt punkt 1 får de personer eller företag som anges i punkt 2 genom en motiverad skrivelse underrätta kommissionen om att koncentrationen påtagligt kan påverka konkurrensen på en marknad inom en

medlemsstat som uppvisar alla kännetecken på en avgränsad marknad och därför, helt eller delvis, bör undersökas av den medlemsstaten.

Kommissionen skall utan dröjsmål översända denna skrivelse till samtliga medlemsstater. Den medlemsstat som avses i den motiverade skrivelsen skall inom 15 arbetsdagar från mottagandet av skrivelsen ange om den samtycker till eller invänder mot begäran om hänskjutande av ärendet. Om denna medlemsstat inte fattar ett sådant beslut inom denna tid skall den anses ha lämnat sitt samtycke.

Om inte denna medlemsstat invänder mot begäran får kommissionen, om den anser att en sådan avgränsad marknad föreligger och att konkurrensen på den marknaden kan komma att påtagligt påverkas av koncentrationen, besluta att hänskjuta hela eller en del av ärendet till de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten för tillämpning av den statens nationella konkurrenslagstiftning.

Beslutet om huruvida ärendet skall hänskjutas eller inte enligt tredje stycket skall fattas inom 25 arbetsdagar räknat från den dag då kommissionen mottog den motiverade skrivelsen. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna och de berörda personerna eller företagen om sitt beslut. Om kommissionen inte fattar ett beslut inom den angivna tiden skall den anses ha fattat ett beslut om att hänskjuta ärendet i enlighet med skrivelsen från de berörda personerna eller företagen.

Om kommissionen beslutar eller enligt tredje och fjärde styckena skall anses ha beslutat att hänskjuta hela ärendet, skall någon anmälan enligt punkt 1 inte göras, och nationell konkurrenslagstiftning skall tillämpa. Artikel 9.6–9.9 skall gälla i tillämpliga delar.

5. När det gäller en koncentration enligt definitionen i artikel 3 som inte har en gemenskapsdimension enligt definitionen i artikel 1 och som får prövas enligt den nationella konkurrenslagstiftningen i minst tre medlemsstater, får de personer eller företag som avses i punkt 2 före varje anmälan till de behöriga myndigheterna genom en motiverad skrivelse underrätta kommissionen om att koncentrationen bör undersökas av kommissionen.

Kommissionen skall utan dröjsmål översända denna skrivelse till samtliga medlemsstater.

Medlemsstater som är behöriga att undersöka koncentrationen enligt sin nationella konkurrenslagstiftning får inom 15 arbetsdagar från mottagandet av den motiverade skrivelsen meddela att den invänder mot att ett hänskjutande av ärendet begärs.

Om minst en sådan medlemsstat har gjort en invändning enligt tredje stycket inom 15 arbetsdagar skall ärendet inte hänskjutas. Kommissionen skall utan dröjsmål underrätta alla medlemsstater och berörda personer eller företag om denna invändning.

⁽¹⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG (EUT L 178, 17.7.2003, s. 16).

Om ingen sådan medlemsstat har gjort en invändning enligt tredje stycket inom 15 arbetsdagar skall koncentrationen anses ha en gemenskapsdimension och anmälas till kommissionen enligt punkterna 1 och 2. I sådana fall får ingen medlemsstat tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på koncentrationen.

6. Kommissionen skall senast den 1 juli 2009 rapportera till rådet om hur punkterna 4 och 5 fungerar. På grundval av denna rapport och på förslag av kommissionen får rådet med kvalificerad majoritet besluta om en översyn av punkterna 4 och 5.

Artikel 5

Beräkning av omsättning

1. Begreppet sammanlagd omsättning i denna förordning skall omfatta de berörda företagens intäkter under föregående räkenskapsår från försäljning av varor och tjänster inom ramen för företagets ordinarie verksamhet efter avdrag för försäljningsrabatter samt mervärdesskatt och andra skatter som direkt hänför sig till omsättningen. I ett berört företags sammanlagda omsättning skall inte inräknas försäljning av varor eller tjänster mellan de företag som avses i punkt 4.

Omsättning inom gemenskapen eller inom en medlemsstat skall omfatta intäkter från försäljning av varor och tjänster till företag eller konsumenter inom gemenskapen respektive medlemsstaten.

2. Med avvikelse från punkt 1 gäller att, om koncentrationen består av förvärv av delar, oavsett om dessa utgör rättsliga enheter eller inte, av ett eller flera företag, skall i fråga om säljaren eller säljarna endast den omsättning som härrör från de delar som är föremål för koncentrationen tas med i beräkningen.

Två eller fler transaktioner i den mening som avses i första stycket vilka äger rum inom en tvåårsperiod mellan samma personer eller företag, skall dock behandlas som endast en koncentration, som uppstår vid tidpunkten för den sista transaktionen.

3. I stället för omsättning skall följande användas:

a) För kreditinstitut och andra finansiella institut, det sammanlagda beloppet av följande intäkter enligt definitionen i rådets direktiv 86/635/EEG, av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut⁽¹⁾, i förekommande fall efter avdrag av mervärdesskatt och andra skatter som har direkt anknytning till dessa intäkter:

i) Ränteintäkter och liknande intäkter.

ii) Intäkter från värdepapper:

— Intäkter från aktier och andra värdepapper med rörlig avkastning.

— Intäkter från ägarintressen.

— Intäkter från aktier och andelar i anknutna företag.

iii) Provisionsintäkter.

iv) Nettovinst av finansiella transaktioner.

v) Övriga rörelseintäkter.

Omsättningen för ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut inom gemenskapen eller i en medlemsstat skall omfatta de intäkter, enligt definitionen ovan, som hänför sig till den filial eller den avdelning av det nämnda institutet som är etablerad inom gemenskapen eller i medlemsstaten i fråga.

b) För försäkringsbolag, värdet av de tecknade bruttopremierna, som skall omfatta samtliga mottagna och utestående belopp enligt försäkringsavtal som har tecknats av försäkringsbolagen eller för deras räkning, inklusive utgående återförsäkringspremier, efter avdrag för skatter och skattelikhande avgifter som debiteras på grundval av de individuella premiebeloppen eller den totala premievolymen. Vad beträffar artikel 1.2 b och artikel 1.3 b, c och d samt den sista delen av artikel 1.2 och 1.3, skall hänsyn tas till de bruttopremier som betalas av gemenskapsinvånare respektive en medlemsstats invånare.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 skall omsättningen för ett berört företag enligt denna förordning beräknas genom att omsättningen summeras för

a) det berörda företaget,

b) de företag i vilka det berörda företaget direkt eller indirekt

i) äger mer än hälften av kapital- eller rörelsetillgångarna, eller

ii) har befogenhet att utöva mer än hälften av rösträttigheterna, eller

iii) har befogenhet att utse mer än hälften av ledamöterna i styrelsen, direktionen eller organ som rättsligt företräder företagen, eller

iv) har rätt att leda företagets verksamhet,

c) de företag som i det berörda företaget har de rättigheter eller befogenheter som anges i b,

d) de företag i vilka ett företag som avses i c har de rättigheter eller befogenheter som anges i b,

e) de företag i vilka två eller flera företag som avses i a–d gemensamt har de rättigheter eller befogenheter som anges i b.

⁽¹⁾ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG (EUT L 178, 17.7.2003, s. 16).

5. Om de företag som berörs av koncentrationen gemensamt har de rättigheter eller befogenheter som anges i punkt 4 b, skall vid beräkningen av de berörda företagens sammanlagda omsättning enligt denna förordning

- a) ingen hänsyn tas till den omsättning som härrör från försäljning av varor eller tjänster mellan det gemensamma företaget och vart och ett av de berörda företagen eller ett annat företag som har anknytning till något av dem enligt punkt 4 b–e,
- b) hänsyn tas till den omsättning som härrör från försäljning av varor och tjänster mellan det gemensamma företaget och ett tredje företag. Denna omsättning skall fördelas lika mellan de berörda företagen.

Artikel 6

Prövning av anmälan och inledande av förfaranden

1. Kommissionen skall pröva anmälan så snart den har mottagits.

- a) Om kommissionen finner att den anmälda koncentrationen inte omfattas av denna förordning skall den fastslå detta genom beslut.
- b) Om kommissionen finner att den anmälda koncentrationen omfattas av denna förordning men inte ger anledning till allvarliga tvivel beträffande dess förenlighet med den gemensamma marknaden, skall den besluta att inte göra invändningar mot den och skall förklara den förenlig med den gemensamma marknaden.

Ett beslut genom vilket en koncentration förklaras förenlig med den gemensamma marknaden skall anses omfatta begränsningar som har direkt anknytning till och är nödvändiga för koncentrationens genomförande.

- c) Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 skall kommissionen, om den finner att den anmälda koncentrationen omfattas av denna förordning och ger anledning till allvarliga tvivel beträffande dess förenlighet med den gemensamma marknaden, besluta att inleda ett förfarande. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 skall sådana förfaranden avslutas genom ett beslut enligt artikel 8.1–8.4, om inte de berörda företagen på ett för kommissionen tillfredsställande sätt visat att de har avbrutit koncentrationen.

2. Om kommissionen sedan de berörda företagen har vidtagit ändringar finner att en anmäld koncentration inte längre ger anledning till allvarliga tvivel enligt punkt 1 c, skall den förklara koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden enligt punkt 1 b.

Kommissionen får förena det beslut som den fattar enligt punkt 1 b med villkor och ålägganden i syfte att säkerställa att de berörda företagen fullgör de åtaganden som de har gjort gentemot kommissionen för att göra koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden.

3. Kommissionen får återkalla det beslut som den har fattat enligt punkt 1 a eller 1 b om

- a) beslutet grundar sig på oriktiga uppgifter för vilka ett av de berörda företagen är ansvarigt eller om det har utverkats på ett bedrägligt sätt,
eller
- b) de berörda företagen åsidosätter ett åläggande som beslutet är förenat med.

4. I de fall som avses i punkt 3 får kommissionen fatta ett beslut enligt punkt 1 utan att vara bunden av de tidsfrister som anges i artikel 10.1.

5. Kommissionen skall utan dröjsmål underrätta de berörda företagen och medlemsstaternas behöriga myndigheter om sitt beslut.

Artikel 7

Uppskjutande av genomförandet av koncentrationer

1. En koncentration som har en gemenskapsdimension enligt definitionen i artikel 1 eller som skall undersökas av kommissionen enligt artikel 4.5, får varken genomföras före anmälan eller innan den har förklarats förenlig med den gemensamma marknaden genom ett beslut enligt artikel 6.1 b, artikel 8.1 eller 8.2 eller på grundval av en presumtion enligt artikel 10.6.

2. Punkt 1 skall inte utgöra hinder för genomförandet av ett offentligt bud eller av en rad transaktioner med värdepapper, inklusive sådana som kan konverteras till andra värdepapper som kan vara föremål för handel på en marknad såsom en fondbörs, genom vilket kontroll i den mening som avses i artikel 3 förvärfvas från flera säljare, förutsatt att

- a) koncentrationen anmäls till kommissionen enligt artikel 4 utan dröjsmål, och
- b) förvärvaren inte utövar de rösträttigheter som följer med värdepapperen i fråga eller gör det endast för att upprätthålla det fulla värdet av sina investeringar, på grundval av en dispens som har meddelats av kommissionen enligt punkt 3.

3. Kommissionen får på begäran meddela dispens från de skyldigheter som åläggs enligt punkterna 1 eller 2. En begäran om dispens skall vara motiverad. När kommissionen fattar beslut med anledning av begäran skall den bland annat beakta hur uppskjutandet påverkar det eller de företag som berörs av koncentrationen eller tredje man och det hot mot konkurrensen som koncentrationen innebär. En sådan dispens får förenas med villkor och ålägganden för att säkerställa förutsättningarna för en effektiv konkurrens. En dispens får begäras och meddelas när som helst, även före anmälan eller efter transaktionen.

4. Giltigheten av en transaktion som genomförs i strid mot punkt 1 skall vara beroende av ett beslut enligt artikel 6.1 b eller artikel 8.1, 8.2 eller 8.3 eller av en presumtion enligt artikel 10.6.

Denna artikel skall dock inte påverka giltigheten av transaktioner med värdepapper, inklusive sådana som kan konverteras till andra värdepapper som kan vara föremål för handel på en marknad såsom en fondbörs, såvida inte köparen och säljaren visste eller borde ha vetat att transaktionen genomfördes i strid mot punkt 1.

Artikel 8

Kommissionens befogenhet att fatta beslut

1. Om kommissionen finner att en anmäld koncentration uppfyller kriteriet i artikel 2.2 och, i de fall som avses i artikel 2.4, kriterierna i artikel 81.3 i fördraget, skall den fatta ett beslut enligt vilket koncentrationen förklaras förenlig med den gemensamma marknaden.

Ett beslut genom vilket en koncentration förklaras förenlig med den gemensamma marknaden skall anses omfatta begränsningar som har direkt anknytning till och är nödvändiga för koncentrationens genomförande.

2. Om kommissionen sedan de berörda företagen har vidtagit ändringar finner att en anmäld koncentration uppfyller kriteriet i artikel 2.2 och, i de fall som avses i artikel 2.4, kriterierna i artikel 81.3 i fördraget, skall den fatta ett beslut enligt vilket koncentrationen förklaras förenlig med den gemensamma marknaden.

Kommissionen får förena sitt beslut med villkor och ålägganden för att säkerställa att de berörda företagen fullgör de åtaganden som de har gjort gentemot kommissionen för att göra koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden.

Ett beslut genom vilket en koncentration förklaras förenlig med den gemensamma marknaden skall anses omfatta begränsningar som har direkt anknytning till och är nödvändiga för koncentrationens genomförande.

3. Om kommissionen finner att en koncentration uppfyller kriteriet i artikel 2.4 eller, i de fall som avses i artikel 2.5, inte uppfyller kriterierna i artikel 81.3 i fördraget, skall den fatta ett beslut enligt vilket koncentrationen förklaras oförenlig med den gemensamma marknaden.

4. Om kommissionen finner att en koncentration

a) redan har genomförts och att koncentrationen förklarats oförenlig med den gemensamma marknaden, eller

b) har genomförts i strid med ett villkor som är förenat med ett beslut som fattats enligt punkt 2 enligt vilket koncentrationen, om villkoret inte är uppfyllt, skulle uppfylla kriteriet i artikel 2.3 eller, i fall som avses i artikel 2.4, inte skulle uppfylla kriterierna i artikel 81.3 i fördraget,

får kommissionen vidta följande åtgärder:

— Kommissionen får kräva att de berörda företagen upplöser koncentrationen, särskilt genom att upplösa sammanslagningen eller avyttra alla aktier eller tillgångar som har

förvärvats, för att återställa den situation som rådde innan koncentrationen genomfördes. Om ett återställande av den situation som rådde innan koncentrationen genomfördes inte kan ske genom att koncentrationen upplöses, får kommissionen vidta andra lämpliga åtgärder för att i största möjliga utsträckning uppnå ett sådant återställande.

— Kommissionen får besluta om andra lämpliga åtgärder för att säkerställa att de berörda företagen upplöser koncentrationen eller vidtar andra återställande åtgärder i enlighet med kommissionens beslut.

I fall som omfattas av första stycket a får sådana åtgärder som avses i det stycket vidtas antingen genom ett beslut enligt punkt 3 eller genom ett separat beslut.

5. Kommissionen får vidta lämpliga interimistiska åtgärder för att återupprätta eller upprätthålla förutsättningar för en effektiv konkurrens om en koncentration

a) har genomförts i strid med artikel 7 och ett beslut om denna koncentrations förenlighet med den gemensamma marknaden ännu inte fattats,

b) har genomförts med överträdelse av ett åläggande som ett beslut enligt artikel 6.1 b eller punkt 2 i denna artikel är förenat med,

c) redan har genomförts och har förklarats vara oförenlig med den gemensamma marknaden.

6. Kommissionen får återkalla det beslut som den har fattat enligt punkterna 1 eller 2 om

a) förklaringen om förenlighet med den gemensamma marknaden grundar sig på oriktiga uppgifter för vilka ett av de berörda företagen är ansvarigt eller om den har erhållits på ett bedrägligt sätt, eller

b) de berörda företagen åsidosätter ett åläggande som beslutet är förenat med.

7. Kommissionen får fatta ett beslut enligt punkterna 1–3 utan att vara bunden av de tidsfrister som avses i artikel 10.3 i fall då

a) den konstaterar att en koncentration har genomförts

i) i strid med ett villkor som är förenat med ett beslut enligt artikel 6.1 b, eller

ii) i strid med ett villkor som är förenat med ett beslut som fattats enligt punkt 2 och i överensstämmelse med artikel 10.2, enligt vilket det skulle råda allvarligt tvivel om huruvida koncentrationen, om villkoret inte uppfyllts, skulle vara förenlig med den gemensamma marknaden, eller

b) ett beslut har återkallats enligt punkt 6.

8. Kommissionen skall utan dröjsmål underrätta de berörda företagen och medlemsstaternas behöriga myndigheter om sitt beslut.

Artikel 9

Hänskjutande till medlemsstaternas behöriga myndigheter

1. Kommissionen får genom ett beslut som utan dröjsmål meddelas de berörda företagen och de övriga medlemsstaternas behöriga myndigheter hänskjuta en anmäld koncentration till den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter under följande omständigheter.

2. En medlemsstat får inom 15 arbetsdagar från mottagandet av en kopia av anmälan, på eget initiativ eller på uppmaning av kommissionen, underrätta kommissionen, som i sin tur skall underrätta de berörda företagen, om att

- a) en koncentration hotar att påtagligt påverka konkurrensen på en marknad inom den medlemsstaten som uppvisar alla kännetecken på en avgränsad marknad, eller om att
- b) en koncentration påverkar konkurrensen på en marknad inom den medlemsstaten som uppvisar alla kännetecken på en avgränsad marknad och som inte utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden.

3. Om kommissionen med hänsyn till marknaden för varorna och tjänsterna i fråga och den geografiska referensmarknaden enligt definitionen i punkt 7 anser att det föreligger en sådan avgränsad marknad och ett sådant hot, skall den antingen

- a) själv behandla ärendet med stöd av denna förordning eller
- b) hänskjuta hela eller delar av ärendet till den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter för att denna stats nationella konkurrenslagstiftning skall tillämpas.

Om kommissionen däremot anser att en sådan avgränsad marknad eller ett sådant hot inte föreligger, skall den fatta ett beslut med den innebörden som den skall rikta till den berörda medlemsstaten och den skall själv behandla ärendet med stöd av denna förordning.

I sådana fall där en medlemsstat underrättar kommissionen enligt punkt 2 b om att en koncentration påverkar konkurrensen på en avgränsad marknad på dess territorium som inte utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden, skall kommissionen hänskjuta hela ärendet eller de delar av ärendet som har anknytning till den berörda avgränsade marknaden, om kommissionen anser att en sådan avgränsad marknad påverkas.

4. Ett beslut enligt punkt 3 om att hänskjuta eller inte hänskjuta ett ärende skall fattas

- a) som huvudregel inom den tidsfrist som anges i artikel 10.1 andra stycket, om kommissionen inte har inlett ett förfarande enligt artikel 6.1 b, eller

b) inom 65 arbetsdagar från anmälan av den berörda koncentrationen, om kommissionen har inlett ett förfarande enligt artikel 6.1 c utan att ha gjort förberedelser i syfte att vidta nödvändiga åtgärder enligt artikel 8.2, 8.3 eller 8.4 för att upprätthålla eller återupprätta en effektiv konkurrens på marknaden i fråga.

5. Om kommissionen trots en påminnelse från den berörda medlemsstaten inte inom de 65 arbetsdagar som anges i punkt 4 b har fattat ett beslut om hänskjutande enligt punkt 3 eller gjort de förberedelser som avses i punkt 4 b, skall den anses ha beslutat att hänskjuta ärendet till den berörda medlemsstaten enligt punkt 3 b.

6. Den berörda medlemsstatens behöriga myndighet skall besluta i ärendet utan onödigt dröjsmål.

Inom 45 arbetsdagar efter det att kommissionen har hänskjutit ärendet skall den berörda medlemsstatens behöriga myndighet informera de berörda företagen om resultatet av den preliminära konkurrensbedömningen och om vilka åtgärder den eventuellt tänker vidta. Den berörda medlemsstaten får i undantagsfall förlänga denna tidsfrist om de berörda företagen inte försett kommissionen med nödvändig information enligt medlemsstatens nationella konkurrenslagstiftning.

Om anmälan krävs enligt nationell lagstiftning, skall de 45 arbetsdagarna räknas med början på den första arbetsdagen efter den dag då en fullständig anmälan mottagits av denna medlemsstats behöriga myndighet.

7. Med geografisk referensmarknad skall förstås det område inom vilket de berörda företagen medverkar i utbudet av och efterfrågan på varor eller tjänster, där konkurrensförhållandena är tillräckligt likartade och som kan skiljas från angränsande områden framför allt därför att konkurrensvillkoren är väsentligt annorlunda inom de områdena. Vid denna bedömning skall hänsyn tas särskilt till de berörda varornas eller tjänsternas beskaffenhet och egenskaper, eventuella hinder för inträde på marknaden, konsumentpreferenser, väsentliga skillnader i företagets marknadsandelar mellan det berörda området och angränsande områden eller betydande prisskillnader.

8. Vid tillämpningen av denna artikel får den berörda medlemsstaten endast vidta sådana åtgärder som är absolut nödvändiga för att säkerställa eller återupprätta en effektiv konkurrens på marknaden i fråga.

9. Varje medlemsstat får med stöd av tillämpliga bestämmelser i fördraget begära prövning hos domstolen, och särskilt begära tillämpning av artikel 243 i fördraget, för att få tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning.

Artikel 10

Tidsfrister för inledande av förfaranden och för beslut

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.4 skall de beslut som avses i artikel 6.1 fattas inom 25 arbetsdagar. Denna frist skall börja löpa den första arbetsdagen efter den dag då en anmälan mottogs eller, om de upplysningar som skall lämnas med anmälan är ofullständig, den första arbetsdagen efter den dag då de fullständiga uppgifterna mottogs.

Denna frist skall förlängas till 35 arbetsdagar om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat i enlighet med artikel 9.2 eller om de berörda företagen erbjuder åtaganden enligt artikel 6.2 för att göra koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden.

2. Beslut enligt artikel 8.1 eller 8.2 om anmälda koncentrationer skall fattas så snart det visar sig att sådana allvarliga tvivel som avses i artikel 6.1 c har avlägsnats, särskilt till följd av ändringar som har vidtagits av de berörda företagen, och senast före utgången av den frist som anges i punkt 3.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.7, skall beslut enligt artikel 8.1–8.3 om anmälda koncentrationer fattas inom 90 arbetsdagar från den dag då förfarandet inleddes. Denna frist skall förlängas till 105 arbetsdagar om de berörda företagen erbjuder åtaganden enligt artikel 8.2 andra stycket för att göra koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden, om inte dessa åtaganden har erbjudits mindre än 55 arbetsdagar efter det att förfarandet inleddes.

Tidsfristerna i första stycket skall även förlängas om de anmälade parterna begär det senast 15 arbetsdagar efter den dag då ett förfarande enligt artikel 6.1 c inleddes. De anmälade parterna får framställa endast en sådan begäran. Tidsfristerna i första stycket får även när som helst efter det att ett förfarande har inletts förlängas av kommissionen med de anmälade parternas samtycke. Den totala varaktigheten av en eller flera förlängningar enligt detta stycke får inte överstiga 20 arbetsdagar.

4. De tidsfrister som anges i punkterna 1 och 3 skall i undantagsfall tillfälligt avbrytas om kommissionen på grund av omständigheter för vilka ett av de företag som deltar i koncentrationen är ansvarigt har varit tvungen att begära upplysningar genom beslut enligt artikel 11 eller besluta om en inspektion enligt artikel 13.

Bestämmelserna i första stycket skall också tillämpas på den tidsfrist som avses i artikel 9.4 b.

5. Om domstolen meddelar en dom som helt eller delvis ogiltigförklarar ett beslut av kommissionen som är föremål för en tidsfrist enligt denna artikel, skall kommissionen undersöka koncentrationen på nytt i syfte att fatta ett beslut enligt artikel 6.1.

Koncentrationen skall undersökas på nytt mot bakgrund av de rådande marknadsvillkoren.

Om den ursprungliga anmälan blir ofullständig till följd av att marknadsvillkoren eller den information som lämnades i anmälan har ändrats, skall de anmälade parterna utan dröjsmål lämna in en ny anmälan eller komplettera den ursprungliga anmälan. Om några sådana ändringar inte har skett skall parterna intyga detta utan dröjsmål.

De tidsfrister som anges i punkt 1 skall börja löpa den första arbetsdagen efter den dag då fullständiga uppgifter mottogs i en ny anmälan, en kompletterad anmälan eller ett intyg enligt tredje stycket.

Bestämmelserna i andra och tredje styckena skall även tillämpas på de ärenden som avses i artiklarna 6.4 och 8.7.

6. Om kommissionen inte har fattat ett beslut enligt artikel 6.1 b eller c eller artikel 8.1, 8.2 eller 8.3 inom de tidsfrister som anges i punkt 1 respektive punkt 3, skall koncentrationen anses ha förklarats förenlig med den gemensamma marknaden, om inte annat följer av artikel 9.

Artikel 11

Begäran om upplysningar

1. För att fullgöra de uppgifter som kommissionen tilldelas genom denna förordning får den, genom en enkel begäran eller genom beslut, kräva att de personer som avses i artikel 3.1 b samt företag och företagssammanslutningar tillhandahåller alla nödvändiga upplysningar.

2. När kommissionen skickar en enkel begäran om upplysningar till en person, ett företag eller en företagssammanslutning skall den ange den rättsliga grunden för och syftet med begäran, precisera vilka upplysningar som begärs, fastställa den tidsfrist inom vilken upplysningarna skall lämnas, samt ange den påföljd som föreskrivs i artikel 14 för lämnande av oriktiga eller vilseledande uppgifter.

3. När kommissionen genom beslut kräver att en person, ett företag eller en företagssammanslutning skall lämna upplysningar, skall den ange den rättsliga grunden för och syftet med begäran, precisera vilka upplysningar som begärs och fastställa den tidsfrist inom vilken upplysningarna skall lämnas. Kommissionen skall också ange den påföljd som föreskrivs i artikel 14 och ange eller förelägga den påföljd som föreskrivs i artikel 15. Den skall vidare upplysa om rätten att få beslutet prövat av domstolen.

4. Företagens ägare eller deras företrädare och, när det gäller juridiska personer, bolag eller företag, eller föreningar som inte är juridiska personer, de som är utsedda att företräda dem enligt lag eller stadgar skall lämna de begärda upplysningarna på företagets vägnar. I behörig ordning befullmäktigade personer får lämna de begärda upplysningarna på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir fullt ansvariga om de lämnade upplysningarna är ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.

5. Kommissionen skall utan dröjsmål översända en kopia av alla beslut som har fattats enligt punkt 3 till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat inom vars territorium personen har sitt hemvist eller företaget eller företagssammanslutningen har sin säte och till den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars territorium berörs. Kommissionen skall även på särskild begäran från en medlemsstats behöriga myndighet till denna myndighet översända kopior av enkla framställningar om information om en anmäld koncentration.

6. På begäran av kommissionen skall medlemsstaternas regeringar och behöriga myndigheter lämna alla nödvändiga upplysningar så att kommissionen kan fullgöra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

7. För att fullgöra de uppgifter som kommissionen tilldelas genom denna förordning får den höra alla fysiska eller juridiska personer som går med på att höras i syfte att samla in information som har samband med föremålet för en utredning. Kommissionen skall i början av intervjun, som kan hållas per telefon eller på annan elektronisk väg, ange den rättsliga grunden för och syftet med intervjun.

Om en intervju inte äger rum i kommissionens lokaler eller per telefon eller på annan elektronisk väg, skall kommissionen i förväg underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium intervjun äger rum. Om den behöriga myndigheten i den medlemsstaten begär det, får denna myndighets tjänstemän bistå de tjänstemän och andra personer som kommissionen har bemyndigat att genomföra intervjun.

Artikel 12

Inspektioner som genomförs av medlemsstaternas myndigheter

1. På begäran av kommissionen skall medlemsstaternas behöriga myndigheter genomföra de inspektioner som kommissionen anser nödvändiga enligt artikel 13.1 eller som den har beslutat om enligt artikel 13.4. De tjänstemän hos medlemsstaternas behöriga myndigheter som ansvarar för att genomföra sådana inspektioner samt de tjänstemän som har bemyndigats eller utsetts av dem skall utöva sina befogenheter i enlighet med nationell lagstiftning.

2. Om kommissionen eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium inspektionen skall genomföras begär det, får kommissionens tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen har bemyndigat bistå den berörda myndighetens tjänstemän.

Artikel 13

Kommissionens befogenheter vid inspektioner

1. För att fullgöra de uppgifter som kommissionen tilldelas genom denna förordning får den genomföra alla nödvändiga inspektioner hos företag och företagssammanslutningar.

2. De tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen har bemyndigat att genomföra en inspektion skall ha befogenhet att

- a) bereda sig tillträde till företags och företagssammanslutningars lokaler, mark och transportmedel,
- b) granska räkenskaperna och andra handlingar som hänför sig till verksamheten, oavsett i vilken form de föreligger,
- c) göra eller erhålla alla former av kopior av eller utdrag ur sådana räkenskaper och affärshandlingar,
- d) försegla samtliga företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för inspektionen,
- e) begära att företagets eller företagssammanslutningens företrädare eller medarbetare lämnar förklaringar till uppgifter eller dokument som har samband med föremålet för och syftet med inspektionen och protokollföra deras svar.

3. De tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen har bemyndigat att genomföra en inspektion skall utöva sina befogenheter efter uppvisande av en skriftlig fullmakt, som anger föremålet för och syftet med inspektionen samt den påföljd som föreskrivs i artikel 14 om begärda räkenskaper eller andra affärshandlingar inte läggs fram i fullständigt skick eller om svaren på en begäran enligt punkt 2 i denna artikel är oriktiga eller vilseledande. Kommissionen skall i god tid före inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium inspektionen skall genomföras.

4. Företag och företagssammanslutningar är skyldiga att underkasta sig de inspektioner som kommissionen har beslutat om. I beslutet skall anges föremålet för och syftet med inspektionen, fastställas vilken dag den skall börja och anges de påföljder som föreskrivs i artiklarna 14 och 15 samt upplysas om rätten att få beslutet prövat av domstolen. Kommissionen skall fatta sådana beslut efter samråd med den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium inspektionen skall genomföras.

5. Tjänstemän som är anställda vid eller bemyndigade eller utsedda av den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium inspektionen skall genomföras skall, på begäran av den myndigheten eller kommissionen, aktivt bistå de tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen har bemyndigat. De skall för detta ändamål ha de befogenheter som anges i punkt 2.

6. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen har bemyndigat konstaterar att ett företag motsätter sig en inspektion, inbegripet försegling av företagets lokaler, räkenskaper eller handlingar, som har beslutats enligt denna artikel, skall den berörda medlemsstaten lämna dem det bistånd, vid behov handräckning av polisen eller annan motsvarande verkställande myndighet, som behövs för att de skall kunna genomföra sin inspektion.

7. Om det bistånd som föreskrivs i punkt 6 kräver tillstånd av en rättslig myndighet enligt nationella bestämmelser, skall ett sådant tillstånd begäras. Ett sådant tillstånd får också begäras som en säkerhetsåtgärd.

8. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 7 skall den nationella rättsliga myndigheten kontrollera att kommissionens beslut är fattat i vederbörlig ordning och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller allt för långtgående i förhållande till föremålet för inspektionen. Den nationella rättsliga myndigheten får vid sin kontroll av att tvångsåtgärderna är proportionella, direkt eller via den medlemsstatens behöriga myndighet, be kommissionen om närmare förklaringar avseende föremålet för inspektionen. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ifrågasätta huruvida en inspektion behövs och inte heller begära att få tillgång till uppgifter i kommissionens handlingar. Lagenligheten hos kommissionens beslut kan endast prövas av domstolen.

Artikel 14

Böter

1. Kommissionen får genom beslut ålägga sådana personer som avses i artikel 3.1 b, företag eller företagssammanslutningar böter om högst 1 % av det berörda företagets eller den berörda företagssammanslutningens sammanlagda omsättning enligt definitionen i artikel 5, om de uppsåtligen eller av oaktsamhet

a) lämnar oriktiga eller vilseledande uppgifter i en skrivelse, ett inty, en anmälan eller en kompletterad anmälan enligt artikel 4, artikel 10.5 eller artikel 22.3,

b) lämnar oriktiga eller vilseledande uppgifter som svar på en begäran enligt artikel 11.2,

c) lämnar oriktiga, ofullständiga eller vilseledande uppgifter som svar på en begäran genom ett beslut enligt artikel 11.3 eller inte lämnar upplysningar inom den fastställda tidsfristen,

d) vid inspektioner som genomförs enligt artikel 13 lägger fram begärda räkenskaper eller andra affärshandlingar i ofullständigt skick eller inte underkastar sig en inspektion som har beslutats enligt artikel 13.4,

e) som svar på en fråga som ställs i enlighet med artikel 13.2 e
— ger ett oriktigt eller vilseledande svar,

— underlåter att inom en av kommissionen fastställd tidsfrist rätta ett oriktigt, ofullständigt eller vilseledande svar från en medarbetare, eller

— underlåter eller vägrar att ge ett fullständigt svar om sakförhållanden i samband med föremålet för och syftet med en inspektion som har beslutats enligt artikel 13.4,

f) har brutit förseglingar som de tjänstemän eller andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat har anbringat enligt artikel 13.2 d.

2. Kommissionen får genom beslut ålägga de berörda personerna som avses i artikel 3.1 b eller de berörda företagen böter om högst 10 % av det berörda företagets sammanlagda omsättning enligt definitionen i artikel 5, om de uppsåtligen eller av oaktsamhet

a) underlåter att anmäla en koncentration i enlighet med artikel 4 eller artikel 22.3 innan den genomförs, om de inte uttryckligen har fått tillstånd till det med stöd av artikel 7.2 eller med stöd av ett beslut enligt artikel 7.3,

b) genomför en koncentration i strid med artikel 7,

c) genomför en koncentration som genom beslut enligt artikel 8.3 har förklarats oförenlig med den gemensamma marknaden eller inte iakttar åtgärder som har beslutats enligt artikel 8.4 eller 8.5,

d) underlåter att iaktta ett villkor eller åläggande som har beslutats enligt artikel 6.1 b, artikel 7.3 eller artikel 8.2 andra stycket.

3. När bötesbeloppet fastställs skall hänsyn tas till överträdelsens art, hur allvarig den är och hur länge den har pågått.

4. Beslut som fattas enligt punkterna 1, och 2 och 3 skall inte vara av straffrättslig art.

Artikel 15

Viten

1. Kommissionen får genom beslut förelägga sådana personer som avses i artikel 3.1 b företag eller företagssammanslutningar viten om högst 5 % av det berörda företagets eller den berörda företagssammanslutningens genomsnittliga sammanlagda dagsomsättning enligt definitionen i artikel 5 för varje arbetsdag som dröjsmålet varar, räknat från den dag som anges i beslutet, för att tvinga dem

a) att lämna fullständiga och riktiga upplysningar i enlighet med kommissionens begäran i beslut enligt artikel 11.3,

b) att underkasta sig en sådan inspektion som kommissionen har beslutat om enligt artikel 13.4,

- c) att iakttas ett åläggande som har beslutats enligt artikel 6.1 b, artikel 7.3 eller artikel 8.2 andra stycket, eller
- d) att iakttas åtgärder som har beslutats enligt artikel 8.4 eller 8.5.

2. Om de personer som avses i artikel 3.1 b eller företag eller företagssammanslutningar har fullgjort det åläggande för vars uppfyllande vitet har förelagts, får kommissionen fastställa det slutliga vitet till ett belopp som är lägre än det som skulle ha följt av det ursprungliga beslutet.

Artikel 16

Domstolens prövning

Domstolen skall ha obegränsad behörighet enligt artikel 229 i fördraget att pröva beslut genom vilka kommissionen har fastställt böter eller viten. Den får upphäva, sätta ned eller höja ålagda böter eller förelagda viten.

Artikel 17

Sekretess

1. Upplysningar som har inhämtats med stöd av denna förordning får endast användas för det med begäran, undersökningen eller hörandet avsedda ändamålet.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.3 samt artiklarna 18 och 20, får kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter samt deras tjänstemän och övriga anställda samt övriga personer som arbetar under dessa myndigheters övervakning, liksom tjänstemän vid andra myndigheter i medlemsstaterna, inte röja upplysningar som de har inhämtat med stöd av denna förordning och som är av sådant slag att de omfattas av sekretess.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte utgöra hinder för offentliggörande av allmän information eller undersökningar som inte innehåller uppgifter om enskilda företag eller företagssammanslutningar.

Artikel 18

Hörande av parterna och tredje man

1. Innan kommissionen fattar beslut enligt artikel 6.3, artikel 7.3, artikel 8.2–8.6 samt artiklarna 14 och 15, skall den lämna de berörda personerna, företagen och företagssammanslutning-

arna tillfälle att i varje skede av förfarandet fram till samrådet med den rådgivande kommittén yttra sig över de invändningar som framförs mot dem.

2. Med avvikelse från punkt 1 får ett beslut enligt artikel 7.3 och artikel 8.5 fattas interimistiskt, utan att de berörda personerna, företagen eller företagssammanslutningarna lämnas tillfälle att på förhand framföra sina synpunkter, förutsatt att kommissionen lämnar dem tillfälle att göra detta så snart som möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.

3. Kommissionen skall grunda sitt beslut endast på invändningar som parterna har fått tillfälle att yttra sig över. Parternas rätt att gå i svaromål skall iakttas fullt ut under förfarandet. Åtminstone de direkt berörda parterna skall få ta del av akten, varvid hänsyn skall tas till företags berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas.

4. I den mån kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter anser det nödvändigt får de inhämta yttranden även från andra fysiska eller juridiska personer. Fysiska eller juridiska personer som kan påvisa ett tillräckligt intresse i saken, särskilt ledamöter av de berörda företagens administrativa eller styrande organ eller erkända arbetstagarrepresentanter från dessa företag, skall på begäran ha rätt att yttra sig.

Artikel 19

Samverkan med medlemsstaternas myndigheter

1. Kommissionen skall inom tre arbetsdagar till medlemsstaternas behöriga myndigheter översända kopior av anmälningar samt, så snart som möjligt, även kopior av de viktigaste handlingar som har inkommit till eller utfärdats av kommissionen enligt denna förordning. Dessa handlingar skall omfatta åtaganden som de berörda parterna har erbjudit gentemot kommissionen enligt artikel 6.2 eller artikel 8.2 andra stycket för att göra koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden.

2. Kommissionen skall vidta åtgärder enligt denna förordning i nära och ständig samverkan med medlemsstaternas behöriga myndigheter, som har rätt att framföra sina synpunkter på dessa åtgärder. Vid tillämpningen av artikel 9 skall den inhämta upplysningar från medlemsstatens behöriga myndighet enligt artikel 9.2 och lämna den tillfälle att yttra sig i varje skede av förfarandet fram till det att ett beslut fattas i enlighet med artikel 9.3. För detta ändamål skall kommissionen låta den ta del av akten.

3. Samråd skall ske med en rådgivande kommitté för koncentrationer innan beslut fattas enligt artiklarna 8.1–8.6, 14 eller 15, med undantag för interimistiska beslut som fattas enligt artikel 18.2.

4. Den rådgivande kommittén skall vara sammansatt av representanter för medlemsstaternas behöriga myndigheter. Varje medlemsstat skall utse en eller två representanter, som vid förhinder kan ersättas av andra representanter. Minst en av en medlemsstats representanter skall vara sakkunnig i frågor som rör konkurrensbegränsningar och dominerande ställningar.

5. Samråd skall äga rum vid ett gemensamt sammanträde som sammankallas och leds av kommissionen. Till kallelsen skall fogas en sammanfattning av varje ärende som skall behandlas, med uppgift om de viktigaste handlingarna samt ett preliminärt utkast till beslut. Sammanträdet skall hållas tidigast tio arbetsdagar efter det att kallelsen har sänts ut. I undantagsfall får kommissionen förkorta denna frist där så är motiverat, för att förhindra att ett eller flera av de företag som berörs av en koncentration åsamkas allvarlig skada.

6. Den rådgivande kommittén skall avge ett yttrande över kommissionens utkast till beslut, efter omröstning om så behövs. Den rådgivande kommittén kan avge ett yttrande även om några ledamöter är frånvarande och ej företrädde. Yttrandet skall vara skriftligt och skall bifogas utkastet till beslut. Kommissionen skall ta största möjliga hänsyn till kommitténs yttrande. Den skall underrätta kommittén om hur yttrandet har beaktats.

7. Kommissionen skall förmedla yttrandet från den rådgivande kommittén tillsammans med beslutet till dem som beslutet riktar sig till. Den skall offentliggöra yttrandet tillsammans med beslutet, varvid hänsyn skall tas till företagens berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas.

Artikel 20

Offentliggörande av beslut

1. Kommissionen skall offentliggöra de beslut som den fattar enligt artiklarna 8.1–8.6 samt artiklarna 14 eller 15, med undantag för interimistiska beslut som fattas enligt artikel 18.2, tillsammans med yttrandet från den rådgivande kommittén i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. I offentliggörandet skall anges parternas namn och huvuddragen av beslutet. Därvid skall hänsyn tas till företagens berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas.

Artikel 21

Tillämpning av förordningen och behörighet

1. Endast denna förordning är tillämplig på koncentrationer enligt definitionen i artikel 3. Rådets förordningar (EG) nr 1/2003⁽¹⁾, (EEG) nr 1017/68⁽²⁾, (EEG) nr 4056/86⁽³⁾ och (EEG) nr 3975/87⁽⁴⁾ är inte tillämpliga, utom på gemensamma företag som inte har en gemenskapsdimension men som har till syfte eller resultat att samordna konkurrensbeteendet hos företag som förblir självständiga.

2. Med förbehåll för domstolens prövningsrätt är kommissionen ensam behörig att fatta beslut enligt denna förordning.

3. Medlemsstaterna får inte tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på koncentrationer med en gemenskapsdimension.

Första stycket skall inte inskränka en medlemsstats befogenhet att företa de undersökningar som behövs för tillämpningen av artikel 4.4 eller artikel 9.2 eller att efter hänskjutande enligt artikel 9.3 b eller artikel 9.5 vidta de åtgärder som är absolut nödvändiga för tillämpningen av artikel 9.8.

4. Utan hinder av punkterna 2 och 3 får medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att skydda andra legitima intressen än de som omfattas av denna förordning och som är förenliga med gemenskapsrättens allmänna principer och övriga bestämmelser. Allmän säkerhet, mediernas mångfald och tillsynsregler skall betraktas som legitima intressen enligt första stycket.

Alla andra allmänna intressen skall meddelas kommissionen av den berörda medlemsstaten och skall erkännas av kommissionen efter en bedömning av deras förenlighet med gemenskapsrättens allmänna principer och övriga bestämmelser innan ovannämnda åtgärder kan vidtas.

Kommissionen skall underrätta den berörda medlemsstaten om sitt beslut inom 25 arbetsdagar från meddelandet.

⁽¹⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 175, 23.7.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1/2003.

⁽³⁾ EGT L 378, 31.12.1986, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1/2003.

⁽⁴⁾ EGT L 374, 31.12.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1/2003.

Artikel 22

Hänskjutande till kommissionen

1. En eller flera medlemsstater får begära att kommissionen undersöker en koncentration enligt definitionen i artikel 3 som inte har en gemenskapsdimension i den mening som avses i artikel 1, men som påverkar handeln mellan medlemsstater och hotar att påtagligt påverka konkurrensen inom den medlemsstats eller de medlemsstaters territorium som framställer begäran.

En sådan begäran skall framställas inom 15 arbetsdagar från den dag då koncentrationen anmäldes eller, om någon anmälan inte krävs, på annat sätt kom till den berörda medlemsstatens kännedom.

2. Kommissionen skall utan dröjsmål underrätta medlemsstaternas behöriga myndigheter och de berörda företagen om varje begäran som den har mottagit enligt punkt 1.

Varje annan medlemsstat skall ha rätt att ansluta sig till den ursprungliga begäran inom 15 arbetsdagar från och med att den underrättats av kommissionen om den ursprungliga begäran.

Alla nationella tidsfrister avseende koncentrationen skall tillfälligt avbrytas tills det i enlighet med förfarandet i denna artikel fastställts var koncentrationen skall undersökas. Så snart som en medlemsstat underrättat kommissionen och de berörda företagen om att den inte vill ansluta sig till begäran skall dess nationella tidsfrister på nytt börja löpa.

3. Kommissionen får senast tio arbetsdagar efter utgången av den tidsfrist som anges i punkt 2 besluta att undersöka koncentrationen, om den anser att den påverkar handeln mellan medlemsstater och hotar att påtagligt påverka konkurrensen inom den eller de medlemsstater som framställt begäran. Om kommissionen inte fattar beslut inom denna tidsfrist, skall den anses ha fattat ett beslut om att undersöka koncentrationen i enlighet med begäran.

Kommissionen skall underrätta samtliga medlemsstater och de berörda företagen om sitt beslut. Den får kräva att en anmälan lämnas in enligt artikel 4.

Den eller de medlemsstater som har framställt begäran får inte därefter fortsätta att tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på koncentrationen.

4. Artikel 2, artikel 4.2–3, artiklarna 5 och 6 samt artiklarna 8–21 är tillämpliga när kommissionen undersöker en koncentration i enlighet med punkt 3. Artikel 7 är tillämplig i den utsträckning koncentrationen inte är genomförd den dag då kommissionen underrättar de berörda företagen om att en begäran har framställts.

Om en anmälan enligt artikel 4 inte krävs, skall den tidsfrist som anges i artikel 10.1, inom vilken ett förfarande kan inledas, börja löpa den första arbetsdagen efter den dag då kommissionen underrättar de berörda företagen om att den i enlighet med punkt 3 har beslutat att undersöka koncentrationen.

5. Kommissionen får underrätta en eller flera medlemsstater om att den anser att en sådan koncentration uppfyller kriterierna i punkt 1. I så fall får kommissionen uppmana den eller de medlemsstaterna att framställa en begäran enligt punkt 1.

Artikel 23

Tillämpningsföreskrifter

1. Kommissionen skall ha befogenhet att i enlighet med förfarandet i punkt 2 utfärda

- a) tillämpningsföreskrifter om form, innehåll och andra närmare bestämmelser om anmälningar och skrivelser enligt artikel 4,
- b) tillämpningsföreskrifter för tidsfrister enligt artikel 4.4 och 4.5 samt artiklarna 7, 9, 10 och 22,
- c) föreskrifter om förfarandet och tidsfristerna för att göra och genomföra åtaganden enligt artikel 6.2 och artikel 8.2,
- d) tillämpningsföreskrifter om hörande enligt artikel 18,

2. Kommissionen skall biträdas av en rådgivande kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna.

- a) Innan kommissionen offentliggör utkast till tillämpningsföreskrifter och innan den antar sådana föreskrifter skall den samråda med den rådgivande kommittén.
- b) Samråd skall ske vid ett möte som sammankallats av kommissionen och med kommissionens företrädare som ordförande. Ett utkast till de tillämpningsföreskrifter som skall antas skall sändas tillsammans med kallelsen. Mötet skall äga rum tidigast tio arbetsdagar efter det att kallelsen har sänts ut.
- c) Den rådgivande kommittén skall yttra sig över utkastet till tillämpningsföreskrifter, om nödvändigt genom omröstning. Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén avgett.

Artikel 24

Relationer med tredje land

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om allmänna svårigheter som deras företag möter när det gäller koncentrationer enligt definitionen i artikel 3 i ett tredje land.

2. Kommissionen skall, första gången senast ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft och därefter med jämna mellanrum, utarbeta en rapport om behandlingen av företag som har sitt säte eller huvudsakliga verksamhetsområde inom gemenskapen, i de hänseenden som avses i punkterna 3 och 4, när det gäller koncentrationer i tredje länder. Kommissionen skall lägga fram dessa rapporter för rådet, tillsammans med eventuella rekommendationer.

3. Om kommissionen, på grundval av antingen de rapporter som avses i punkt 2 eller andra upplysningar, konstaterar att ett tredje land inte behandlar företag som har sitt säte eller huvudsakliga verksamhetsområde inom gemenskapen på ett sätt som motsvarar gemenskapens behandling av företag från landet i fråga, får den lägga fram förslag för rådet om ett lämpligt förhandlingsmandat i syfte att uppnå motsvarande behandling för företag som har sitt säte eller huvudsakliga verksamhetsområde inom gemenskapen.

4. Åtgärder som vidtas med stöd av denna artikel skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 307 i fördraget, vara i överensstämmelse med gemenskapens eller medlemsstaternas förpliktelser enligt internationella överenskommelser, vare sig dessa är bilaterala eller multilaterala.

Artikel 25

Upphävande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 26.2 skall rådets förordningar (EEG) nr 4064/89 och (EG) nr 1310/97 upphöra att gälla från och med den 1 maj 2004.

2. Hänvisningar till de upphävda förordningarna skall tolkas som hänvisningar till denna förordning och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2004.

Artikel 26

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 maj 2004.

2. Rådets förordning (EEG) nr 4064/89 skall fortsätta att tillämpas på koncentrationer som var föremål för ett avtal eller tillkännagivande eller där kontroll förvärvades i den mening som avses i artikel 4.1 i den förordningen innan den här förordningen börjar tillämpas, med förbehåll för särskilt bestämmelserna om tillämplighet i artikel 25.2 och 25.3 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 och artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 1310/97.

3. När det gäller koncentrationer som kan komma att omfattas av förordningen genom anslutning av nya medlemsstater, skall dagen för anslutningen räknas som den dag då denna förordning börjar gälla.

På rådets vägnar

C. MCCREEVY

Ordförande

BILAGA

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 4064/89	Denna förordning
Artikel 1.1, 1.2 och 1.3	Artikel 1.1, 1.2 och 1.3
Artikel 1.4	Artikel 1.4
Artikel 1.5	Artikel 1.5
Artikel 2.1	Artikel 2.1
—	Artikel 2.2
Artikel 2.2	Artikel 2.3
Artikel 2.3	Artikel 2.4
Artikel 2.4	Artikel 2.5
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.2	Artikel 3.4
Artikel 3.3	Artikel 3.2
Artikel 3.4	Artikel 3.3
—	Artikel 3.4
Artikel 3.5	Artikel 3.5
Artikel 4.1 första meningen	Artikel 4.1 första stycket
Artikel 4.1 andra meningen	—
—	Artikel 4.1 andra och tredje styckena
Artikel 4.2 och 4.3	Artikel 4.2 och 4.3
—	Artikel 4.4–4.6
Artikel 5.1–5.3	Artikel 5.1–5.3
Artikel 5.4 de inledande orden	Artikel 5.4 de inledande orden
Artikel 5.4 a	Artikel 5.4 a
Artikel 5.4 b de inledande orden	Artikel 5.4 b de inledande orden
Artikel 5.4 b första strecksatsen	Artikel 5.4 b i
Artikel 5.4 b andra strecksatsen	Artikel 5.4 b ii
Artikel 5.4 b tredje strecksatsen	Artikel 5.4 b iii
Artikel 5.4 b fjärde strecksatsen	Artikel 5.4 b iv
Artikel 5.4 c, d och e	Artikel 5.4 c, d och e
Artikel 5.5	Artikel 5.5
Artikel 6.1 de inledande orden	Artikel 6.1 de inledande orden
Artikel 6.1 a och b	Artikel 6.1 a och b
Artikel 6.1 c	Artikel 6.1 c första meningen
Artikel 6.2–6.5	Artikel 6.2–6.5
Artikel 7.1	Artikel 7.1
Artikel 7.3	Artikel 7.2
Artikel 7.4	Artikel 7.3
Artikel 7.5	Artikel 7.4
Artikel 8.1	Artikel 6.1 c andra meningen
Artikel 8.2	Artikel 8.1 och 8.2
Artikel 8.3	Artikel 8.3

Förordning (EEG) nr 4064/89	Denna förordning
Artikel 8.4	Artikel 8.4
—	Artikel 8.5
Artikel 8.5	Artikel 8.6
Artikel 8.6	Artikel 8.7
—	Artikel 8.8
Artikel 9.1–9.9	Artikel 9.1–9.9
Artikel 9.10	—
Artikel 10.1 och 10.2	Artikel 10.1 och 10.2
Artikel 10.3	Artikel 10.3 första stycket första meningen
—	Artikel 10.3 första stycket andra meningen
—	Artikel 10.3 andra stycket
Artikel 10.4	Artikel 10.4 första stycket
—	Artikel 10.4 andra stycket
Artikel 10.5	Artikel 10.5 första och fjärde styckena
—	Artikel 10.5 andra, tredje och femte styckena
Artikel 10.6	Artikel 10.6
Artikel 11.1	Artikel 11.1
Artikel 11.2	—
Artikel 11.3	Artikel 11.2
Artikel 11.4	Artikel 11.4 första meningen
—	Artikel 11.4 andra och tredje meningarna
Artikel 11.5 första meningen	—
Artikel 11.5 andra meningen	Artikel 11.3
Artikel 11.6	Artikel 11.5
—	Artikel 11.6 och 11.7
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13.1 första stycket	Artikel 13.1
Artikel 13.1 andra stycket, de inledande orden	Artikel 13.2 de inledande orden
Artikel 13.1 andra stycket a	Artikel 13.2 b
Artikel 13.1 andra stycket b	Artikel 13.2 c
Artikel 13.1 andra stycket c	Artikel 13.2 e
Artikel 13.1 andra stycket d	Artikel 13.2 a
—	Artikel 13.2 d
Artikel 13.2	Artikel 13.3
Artikel 13.3	Artikel 13.4 första och andra meningarna
Artikel 13.4	Artikel 13.4 tredje meningen
Artikel 13.5	Artikel 13.5 första meningen
—	Artikel 13.5 andra meningen
Artikel 13.6 första meningen	Artikel 13.6
Artikel 13.6 andra meningen	—
—	Artikel 13.7 och 13.8
Artikel 14.1 de inledande orden	Artikel 14.1 de inledande orden
Artikel 14.1 a	Artikel 14.2 a
Artikel 14.1 b	Artikel 14.1 a
Artikel 14.1 c	Artikel 14.1 b och c

Förordning (EEG) nr 4064/89	Denna förordning
Artikel 14.1 d	Artikel 14.1 d
—	Artikel 14.1 e och f
Artikel 14.2 de inledande orden	Artikel 14.2 de inledande orden
Artikel 14.2 a	Artikel 14.2 d
Artikel 14.2 b och c	Artikel 14.2 b och c
Artikel 14.3	Artikel 14.3
Artikel 14.4	Artikel 14.4
Artikel 15.1 de inledande orden	Artikel 15.1 de inledande orden
Artikel 15.1 a och b	Artikel 15.1 a och b
Artikel 15.2 de inledande orden	Artikel 15.1 de inledande orden
Artikel 15.2 a	Artikel 15.1 c
Artikel 15.2 b	Artikel 15.1 d
Artikel 15.3	Artikel 15.2
Artiklarna 16–20	Artiklarna 16–20
Artikel 21.1	Artikel 21.2
Artikel 21.2	Artikel 21.3
Artikel 21.3	Artikel 21.4
Artikel 22.1	Artikel 21.1
Artikel 22.3	—
—	Artikel 22.1–22.3
Artikel 22.4	Artikel 22.4
Artikel 22.5	—
—	Artikel 22.5
Artikel 23	Artikel 23.1
—	Artikel 23.2
Artikel 24	Artikel 24
—	Artikel 25
Artikel 25.1	Artikel 26.1 första stycket
—	Artikel 26.2.1 andra stycket
Artikel 25.2	Artikel 26.2
Artikel 25.3	Artikel 26.3
—	Bilaga